

5, 1160. 12, 4906. R. 2, 114, 4. 3, 73, 17. VARĀH. BṚH. S. 5, 41. 32, 10. BHĀG. P. 5, 18, 13. 24, 10. 7, 9, 38. °रज wohl = मकर 8, 18, 2. °पित्त Fischgalle VARĀH. BṚH. S. 49, 24. — b) die Fische im Tierkreise VARĀH. BṚH. S. 41 (40), 12. BṚH. 1, 13. °भे BṚH. S. 18, 3. 26 (25), 34. — c) Wald H. 1110. H. an. ein mit Gras bewachsener Wald H. 1111. neutr. Oede, kahles Land (खिल) AśAJAP. im ÇKDR. — d) Sonnenhitze MED. — 2) f. झा N. einer Pflanze, *Urtaria lagopodioides* Dec., AK. 2, 4, 4, 5. H. an. MED.

कषकेतन (कष Fisch + के°) m. der Liebesgott, Liebe HALĀ. im ÇKDR. BHARTṚ. 1, 64. Auch कषधन m. H. 229, Sch.

कषाङ्क m. Bein. A niruddha's, falsche Lesart für ऋष्याङ्क H. 230.

कषाशन (कष + घशन) m. *Delphinus gangeticus* TRIK. 1, 2, 23.

कषोदरी (कष + उदर) f. Bein. der Satjavati, der Gemahlin Çātanu's und Mutter Vjāsa's, TRIK. 2, 8, 10; vgl. LIA. I, 606.

काकृत (काम् onomatop. + कृत) n. eine Art Fuss schmuck DHAR. im ÇKDR.

काट 1) m. Wald; Laube H. an. 2, 90. MED. I. 15. In der Bed. Wald auch n. nach WILS. — 2) das Reinigen von Wunden u. s. w. H. an. MED. — 2) f. झा = कटा AK. 2, 4, 4, 15, Sch. Nach ÇKDR. ist dies die Lesart des Textes. = यूथी *Jasminum auriculatum* Vahl. ÇABDAR. im ÇKDR.

काटल m. N. eines Baumes, *Bignonia suaveolens* Roxb., AK. 2, 4, 2, 20. काटलि s. u. ज्ञाटलि.

काटमला f. = काटा AK. 2, 4, 4, 15. Andere zerlegen das Wort in zwei Synonyme: काटा und झमला.

काटाखक m. Wassermelone WILS.

काटिका f. = कटा ÇABDAR. im ÇKDR. काटीका WILS. nach ders. Aut. कावुक s. u. कावु.

कामक n. ein gebrannter Ziegelstein HĀR. 214.

कामर m. ein Wetzstein zum Spitzmachen der Spindel (तर्कुशाण) ÇABDAR. im ÇKDR.

कार्करं und कार्करिकं (von कर्कर) m. Trommelschläger P. 4, 4, 56.

काला = कला WILS.

कालि f. eine aus unreifen Mangofrüchten zubereitete Speise: आम्रमामफलं पिष्टे राजिकालवणान्वितम् । भृष्टं क्षिद्रयुतं पूतं घोलितं कालिरुच्यते ॥ BHĀVAPR. im ÇKDR.

कावु m. *Tamarix indica* ÇABDAR. im ÇKDR. Auch कावू und कावुक ebend.; die letzte Form auch AK. 2, 4, 2, 20. कावुक H. 1139.

किङ्गाक m. eine Gurkenart, *Luffa acutangula* Sering. RĀGAV. im ÇKDR.

किङ्गिनी (किङ्गिणी NIGH. PR.) f. 1) N. einer Pflanze, = जिङ्गिनी (जिङ्गिणी NIGH. PR.) BHĀVAPR. im ÇKDR. *Luffa acutangula* WILS. — 2) Feuerbrand ÇABDAR. im ÇKDR.

किङ्गी f. = किङ्गिनी 1. BHĀVAPR. im ÇKDR.

किङ्गी = किङ्गी Grille, Heimchen WILS. — Vgl. किङ्की.

किङ्किम m. Waldbrand HĀR. 268.

किङ्किरा und किङ्किरिष्ठा f. N. eines Strauches (फला, पीतपुष्पा, रोमाश्रयफला, वृत्ता, vulg. किङ्किरीटा) RĀGAV. im ÇKDR.

किङ्की f. = किङ्की = किङ्गी Grille, Heimchen ÇKDR.

किण्टी f. N. einer Pflanze, *Barleria cristata*, AK. 2, 4, 2, 55. TRIK. 3, 3, 138. नीला किण्टी *Barleria coerulea* Roxb. AK. ऋरूपा ebend. पीता ebend. 56.

किरिका f. Grille, Heimchen ÇABDAR. im ÇKDR. — Vgl. किङ्गी u. s. w.

किरो f. dass. ÇABDAR. im ÇKDR. Nach WILS. auch किरिका u. किरुका. किखरी f. = कखरी in den beiden ersten Bedd. H. an. 3, 558.

किखि f. 1) Grille, Heimchen HARIV. 3497. — 2) ein best. musik. Instrument GūDHĀRTHADĪPIKĀ im ÇKDR. — 3) membrane WILS. — Vgl. किङ्गी.

किखिका f. 1) Grille, Heimchen AK. 2, 5, 28. H. 1216. an. 3, 45. N. 12, 1. R. 1, 26, 13. 2, 96, 11. 3, 7, 4. — 2) das Gezirpe der Grille ÇABDAR. im ÇKDR. — 3) Sonnenschein H. an. MED. k. 95, 96. — 4) die beim Einreiben des Körpers sich absondernde Unreinigkeit H. an. = उद्वर्तनवस्त्ररुचि (!) ÇABDAR. im ÇKDR. ein zum Einreiben des Körpers mit Salben u. s. w. gebrauchtes Tuch WILS. — 5) = किण्टी MED. — 6) membrane, thin skin, parchment WILS. — Vgl. कखिका, किङ्गी.

किखिन् m. N. pr. eines Vtshñi MBH. 1, 7000. 7992. 7, 409.

किङ्गी f. 1) Grille, Heimchen H. an. 2, 489. MED. I. 20. BHĀG. P. 5, 13, 5. 14, 11. — 2) Lampendocht. — 3) ein zum Einreiben des Körpers gebrauchtes Tuch. — 4) Sonnenschein H. an. MED. — 5) am Kessel angebrannter Reis AśAJAP. im ÇKDR. — 6) Cymbeln. — 7) Häutchen WILS.

किङ्गीक 1) m. Grille, Heimchen MBH. 1, 2849. — 2) f. झा = किङ्गिका in der 1sten (auch H. 1216), 3ten und 4ten Bed. H. an. 3, 45.

किङ्गीकपठ (किङ्गी Grille + कपठ) m. Haustaube TRIK. 2, 5, 13.

कीरिका f. Grille, Heimchen ÇABDAR. bei WILS. कीरुका AK. 2, 5, 28.

कुण्ट m. Strauch ÇABDAR. im ÇKDR.

कुमरि m. N. einer Rāgiñi: प्रायः ऋङ्गार्वज्जला माघीकमधुरा मृडः । एकैव कुमरिलोके वर्षादिनियमोऽस्किता ॥ अतो लक्षणमेतस्या नादाकारि विशेषकम् । इदं हि शालगं सूत्रं प्रसिद्धं नृपरञ्जनम् ॥ SAṆGĪTADĀM. im ÇKDR. कुमेरि WILS.

कूणि f. 1) eine Art *Arecanuss* TRIK. 3, 3, 128. H. an. 2, 142. MED. p. 14. — 2) das Vernehmen einer unglückverheissenden Stimme, ein böses Omen H. an. MED. — 3) = कठिन TRIK.

कूष्, कूषति v. I. für यूष् DHĀTUP. 17, 29.

कोड m. *Arecanuss* BHŪRIPR. im ÇKDR.

कौलिक (von कोड) Säckchen für Betel u. s. w. DHŪRTAS. 95, 3; vgl. 90, 8.

कु. संवति gehen, sich bewegen DHĀTUP. 22, 60, v. I.

ज

ज m. 1) Sänger. — 2) Geknister, Gerassel EKĀKSHARAK. im ÇKDR. — 3) ein Heretiker (वाममति). — 4) Stier. — 5) Çukra, der Planet Venus MED. ū. 1.